

1488.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 21 października 1950 r.

w sprawie zasad organizacji terenowego przemysłu materiałów budowlanych.

W celu zapewnienia sprawnego i racjonalnego zaopatrzenia w materiały budowlane dla wykonania inwestycji przewidzianych w 6-letnim planie rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu oraz dla zaspokojenia potrzeb ludności miast i wsi w zakresie budownictwa, biorąc pod uwagę niezadawalający stan wykorzystania zdolności produkcyjnej przemysłu materiałów budowlanych, wynikający w szczególności z rozproszenia terenowego i organizacyjnego zakładów tego przemysłu, Prezydium Rządu postanawia, co następuje:

§ 1. 1. Uchwałą Rady Ministrów z dnia 21 października 1950 r. o zmianie Instrukcji Nr 3 w sprawie tworzenia wydziałów i referatów prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr A-121, poz. 1480) utworzone zostały w prezydiach wojewódzkich rad narodowych wydziały lub też samodzielne oddziały przemysłu materiałów budowlanych.

2. Uchwała wymieniona w ust. 1 przewidywała też możliwość tworzenia przez prezydium powiatowych rad narodowych referatów przemysłu materiałów budowlanych w przypadku przekazania powiatowym radom narodowym przedsiębiorstw przemysłu materiałów budowlanych.

3. Przedsiębiorstwa przemysłu materiałów budowlanych, przekazane gminnym radom narodowym, podlegać będą referatom ogólnoadministracyjnym prezydentów tych rad.

§ 2. 1. Wydziały przemysłu materiałów budowlanych w prezydiach wojewódzkich rad narodowych tworzy się w województwach o większej ilości zakładów i większych rozmiarach produkcji przemysłu materiałów budowlanych, podległego wojewódzkiej radzie narodowej (WRN) — a oddziały — w m. Łodzi i województwach o mniejszej ilości zakładów i mniejszych rozmiarach produkcji tego przemysłu.

2. Do zadań wymienionych w ust. 1 wydziałów (oddziałów) należy kierownictwo, nadzór i kontrola państwowego terenowego przemysłu materiałów budowlanych oraz nadzór i koordynacja działalności przemysłu spółdzielczego, przemysłu prywatnego i rzemiosła, wytwarzających materiały budowlane, a w szczególności organizowanie wytwórczości i podejmowanie starań o maksymalne wykorzystanie zdolności produkcyjnych tego przemysłu przez pełne uzyskanie zakładów czynnych, uruchomienie nieczynnych, tworzenie zakładów nowych zwłaszcza w oparciu o surowce miejscowe, nadto nadzorowanie akcji likwidacji oraz demontażu zakładów nie nadających się do dalszego prowadzenia.

3. W związku z powyższym wydziały i oddziały przemysłu materiałów budowlanych przejmą kompetencje wydziałów przemysłu prezydentów WRN w zakresie przemysłu materiałów budowlanych.

§ 3. Zobowiązuje się prezydium WRN do zorganizowania w terminie do dnia 30 listopada 1950 r., za zgodą Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości (CUDW), w trybie przewidzianym w uchwale wymienionej w § 1, wydziałów (oddziałów) przemysłu materiałów budowlanych.

§ 4. 1. Wydziałom (oddziałom) przemysłu materiałów budowlanych podlegać będą przedsiębiorstwa państwowe, przemysłu terenowego materiałów budowlanych, jedno lub wielozakładowe, działające na zasadach pełnego rozrachunku gospodarczego. W skład przedsiębiorstw wielozakładowych wchodzić będą zakłady, działające na zasadach ograniczonego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego. Przedsiębiorstwo wielozakładowe powinno skupić zakłady, skoncentrowane w jednym ośrodku miejskim lub w jednym powiecie.

2. Zasady, jakimi należy kierować się przy tworzeniu przedsiębiorstw wielozakładowych względnie jednozakładowych, ustali Prezes CUDW za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) w terminie do dnia 31 października 1950 r.

§ 5. Zobowiązuje się prezydium WRN oraz prezydium rad narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi do utworzenia za zgodą Prezesa CUDW przedsiębiorstw wielozakładowych i jednozakładowych państwowego przemysłu terenowego materiałów budowlanych w terminach dostosowanych do terminów przekazania zakładów ustalonych w § 11.

§ 6. Uchwałą Rady Ministrów z dnia 21 października 1950 r. o zmianie uchwały z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie tymczasowego statutu organizacyjnego Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości (Monitor Polski Nr A-121, poz. 1478) został w tym Urzędzie utworzony Departament Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych, który przejmie funkcje departamentów: Przemysłu Miejscowego, Spółdzielczości Pracy i Wytwórczości Nieuspołecznionej w zakresie przemysłu materiałów budowlanych.

§ 7. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z właściwymi Ministrami ustali w terminie do dnia 30 listopada 1950 r. listy zakładów przemysłu materiałów budowlanych, które mają być przekazane Ministrom: Przemysłu Lekkiego, Budownictwa i Komunikacji oraz właściwym radom narodowym.

§ 8. Przy ustalaniu list zakładów, które w myśl § 7 mają być przekazane poszczególnym resortom, władzom i przedsiębiorstwom, należy się kierować następującymi zasadami:

1) za terenowy przemysł materiałów budowlanych w rozumieniu niniejszej uchwały, który w zasadzie powinien być prowadzony przez WRN, uważa się zakłady następujących rodzajów przemysłu, o ile ich produkcja zaspokaja głównie potrzeby lokalne:

ceglarnie,
wytwórnice cegły silikatowej (wapienno-piaskowej),
kaflarnie,
wytwórnice wyrobów ogniotrwałych,
dachówczarnie,
betoniarnie,

wytwórnice materiałów izolacyjnych,
wytwórnice kredy i gipsu,
kamieniołomy kamieni budowlanych i szlachetnych,
kopalnie glinek ogniotrwałych,
wapienniki,
żwirownie i piaskownie;

2) większe zakłady państwowego przemysłu materiałów budowlanych prowadzone będą przez właściwe centralne zarządy przemysłów, podległe Ministerstwu Przemysłu Lekkiego, których działalność obejmuje produkcję materiałów budowlanych. Przy zaliczaniu zakładu do kategorii większych zakładów należy kierować się rozmiarem jego produkcji, wyposażeniem technicznym, stanem organizacyjnym i znaczeniem dla zaopatrzenia;

3) zakłady państwowego przemysłu materiałów budowlanych ściśle związane z prowadzeniem innych rodzajów przemysłu kluczowego, mogą podlegać w drodze wyjątku Ministerstwu Górnictwa lub Ministerstwu Przemysłu Ciężkiego;

4) zakłady państwowego przemysłu materiałów budowlanych ściśle związane z prowadzeniem poszczególnych państwowych gospodarstw rolnych podlegać mogą w drodze wyjątku Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych;

5) niektóre zakłady państwowego przemysłu materiałów budowlanych mogą być prowadzone przez Ministerstwo Budownictwa lub Ministerstwo Komunikacji, o ile szczególne potrzeby wymienionych ministerstw to uzasadniają. W szczególności większe kamieniołomy, produkujące głównie na potrzeby budownictwa drogowego, będą prowadzone przez Ministerstwo Komunikacji; natomiast mniejsze tego rodzaju kamieniołomy, żwirownie i piaskownie — przez powiatowe (miejskie) rady narodowe i podlegać będą wydziałom lub referatom komunikacyjnym prezydentów właściwych rad narodowych, żwirownie zaś i piaskownie produkujące dla potrzeb budownictwa kolejowego będą prowadzone przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe“.

§ 9. Przekazywanie zakładów, o których mowa w § 7, będzie dokonywane w trybie przewidzianym uchwałą Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 1950 r. w sprawie przekazywania przedsiębiorstw, zakładów lub ich części między państwowymi jednostkami gospodarczymi (Monitor Polski Nr A-47, poz. 532), oraz odpowiednich postanowień zawartych w przepisach o przedsiębiorstwach państwowych, zaś przekazywanie zakładów radom narodowym — w trybie, ustalonym przez Radę Ministrów na podstawie art. 42 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130).

§ 10. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z właściwymi Ministrami ustali do 30 listopada 1950 r. listy zakładów przemysłu materiałów budowlanych, które mają być przekazane przez spółdzielnie wchodzące w skład Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ Ministrom: Przemysłu Lekkiego, Komunikacji i Budownictwa oraz właściwym radom narodowym. Przekazaniu podlegają zakłady stanowiące własność spółdzielni wchodzących w skład C. R. S. „Samopomoc Chłopska“ oraz zakłady użytkowane przez te spółdzielnie a stanowiące własność Państwa.

2. Przekazywanie zakładów przez spółdzielnie następuje z zachowaniem postanowień uchwały Prezydium Rządu z dnia 24 czerwca 1950 r. w sprawie przekazywania przedsiębiorstw, zakładów lub ich części oraz przedmiotów majątku trwałego pomiędzy państwowymi jednostkami gospodarczymi a jednostkami spółdzielczymi (Monitor Polski Nr A-78, poz. 911).

3. Przekazywanie radom narodowym zakładów, określonych w ust. 1, a stanowiących własność Państwa, następuje w trybie ustalonym przez Radę Ministrów na podstawie art. 42 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130).

§ 11. 1. Przekazywanie zakładów, o których mowa w § 7 i 10, powinno być dokonywane w następujących terminach:

A. do dnia 31 grudnia 1950 r. powinny być przekazane czynne zakłady:

- wszystkie podporządkowane Ministerstwu Gospodarki Komunalnej,
- podporządkowane Ministerstwu Przemysłu Lekkiego według listy zakładów ustalonej przez Przewodniczącego PKPG,
- wszystkie należące do spółdzielni, które wchodzi w skład Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“;

